

[Steen Folke]

Udenrigsminister Ellemann-Jensen har oven i købet offentligt direkte modsagt dagsordenen af 26. maj. Selv om dagsordenen kræver forlængelse af raketforhandlinger, sagde udenrigsministeren den 27. august i Radioavisen: »Det er helt forkert at tale om forlængelse af forhandlingsfrist.«

Jeg vil bede udenrigsministeren om at forklare, hvordan denne udtalelse harmonerer med den vedtagne dagsorden.

Under alle omstændigheder er det klart, at der er brug for en stramning af dagsordenen. Ingen er vel i tvivl om, at vi foretrækker en dagsorden, der siger klart og utvetydigt nej tak til nye atomraketter. Men det kan der desværre nok ikke blive flertal for i dag. Det er også klart, at vi gerne så regeringen væltet på denne sag. Vores tillid til regeringens administration af den dagsorden, som formentlig bliver vedtaget i dag, kan ligge på et knappenålshoved, men hverken socialdemokratiet eller det radikale venstre er jo desværre meget for at få væltet regeringen.

Der er ellers mange arbejdsløse, lavtlønnede, bistanmodtagere, enlige mødre og andre økonomisk dårligt stillede, som ville ånde lettet op, hvis vi slap af med det sorte kabinet. Men i denne sammenhæng er det afgørende, at en anden regering netop i denne fase kunne gøre en, tør jeg sige, mere troværdig indsats mod atomoprustningen end den borgerlige regering. Jeg siger udtrykkeligt i denne fase, for det skal jo ikke glemmes, at det var den daværende socialdemokratiske regering, som tilsluttede sig NATOs dobbeltbeslutning, og man kan nok have sine tvivl om, hvorvidt socialdemokratiet var nået dertil, hvor partiet trods alt er nået i dag, hvis ikke partiet var kommet i opposition.

Hvorom alting er, den socialdemokratiske dagsorden udtrykker formentlig det, der kan blive flertal for i dag. Derfor er det vigtigt at finde ud af lidt mere præcist, hvad meningen med denne dagsorden faktisk er, og den er på et par punkter måske nok lidt vagt udformet.

Jeg vil derfor spørge socialdemokratiets ordfører, hr. Lasse Budtz, om, hvad partiet lægger i det, som det hedder i dagsordenen, »at NATO-landene foretager en ny politisk vurdering af forhandlingsforløbet«. Det er jo ikke helt ligegyldigt, hvordan en sådan politisk vurdering finder sted. Jeg forstod på hr. Lasse Budtz, at det efter socialdemokratiets

mening skal være inden den 22. november. Dermed er der sagt noget om tiden: det skal være på et tidspunkt, hvor der endnu kan gribes ind i processen med opstillingen af raketterne.

Men det er jo også et ret vigtigt spørgsmål, i hvilket forum man forestiller sig en sådan politisk vurdering. Er det tilstrækkeligt, at nogle ambassadører mødes i Bruxelles, eller hvor det måtte være, og bliver enige om, at nu kan der godt gives grønt lys for at opstille atomraketterne endeligt? Efter vores mening har en sådan politisk vurdering kun rigtig mening, hvis den foregår på ministerniveau, altså i et ekstraordinært ministerrådsmøde. Det var et ministerrådsmøde, der traf NATOs dobbeltbeslutning. Det må også være et ministerrådsmøde, der foretager den politiske vurdering, som socialdemokratiet kræver i denne dagsorden. Jeg er meget interesseret i at høre socialdemokratiets svar på dette spørgsmål, og jeg vil naturligvis også med stor interesse lytte til, hvordan udenrigsministeren vil fortolke en dagsorden med dette indhold.

Der er måske andre ting, der vil blive endevendt i sådan en dagsorden, og enkelte ting bliver jeg også nødt til at komme ind på. Det er dette med, at det kræves, at denne vurdering skal foregå, før montering af raketterne iværksættes. Det er desværre noget meget teknisk, fordi udenrigsministeren har forklaret, at dette her er noget, der er foregået i årevis, og at man er begyndt opstillingen fra det første spadestik osv. Dette med, hvornår monteringen foregår, er desværre noget ret teknisk. Alligevel må vi bede socialdemokratiet – og det jeg vil bede hr. Lasse Budtz om – om at forklare, hvad socialdemokratiet mener med, at det må foregå, før montering af raketterne iværksættes. Vi ved jo – og det var hr. Lasse Budtz inde på – at raketterne er under indflyvning i England, vi ved, at indflyvningen starter den 22. november i Vesttyskland, og derfor er det vigtigt at få præciseret, hvad der ligger i disse udtryk.

Til slut vil jeg gerne sige: vi ville – det er formentlig ingen i tvivl om – gerne gå længere end denne dagsorden, og nu må vi se, hvad det ender med i dag. Men jeg kan garantere, at dette ikke bliver den sidste debat om atomraketterne i år; det vil VS og SF sørge for. Om nogle uger kan vi håbe at et flertal herinde, også omfattende socialdemo-